

SPANYOL MASZTIFF

Pungor Ferenc a Tilosaljai kenne-
ben már több fajtát tenyésztett,
foglalkozott dobermannal,
bullmasztiffal, fila brasileiróval
és még több fajta is
megtalálható volt
tenyészetében. Az 1990-es
évek közepén egy
spanyolországi nyaralás
során a Costa Brava-n
találkozott először a spanyol
masztiffal. A barátokkal való
kisvárosi séta során egy
húsüzletben figyelt fel egy
kutyára, amely 80-85 cm
magas, szellős, vékony
testfelépítésű kutya volt. Helyi
kutyás újságokat vásároltak
és keresték a fajtára
vonatkozó cikkeket, fotókat,
vajon milyen fajta lehet ez a
spanyol óriás? Néhány címet
találtak, ezen az úton indultak
el. A megadott címen nem volt
fellelhető a fajta, nem létező
címekeket közölt a lap.
Hazatérve a szakirodalomban
folytatták a fajta megismerését. A
magyar kinológiai irodalom két
spanyolországi kitenyésztésű
masztiff-típust említett: a spanyol
masztiffot, és a pireneusi
masztiffot. Ezek után úgy
döntöttek, hogy a spanyol masztiff
után helyi kapcsolatokat is
igénybe vesznek. Bíró Imre a
magyar kézilabda válogatott
(akkori) kapusa, akkor épp a
León-ban játszott, így az ő
segítségét vették igénybe a
továbbiakban. Imre a csapat
orvosa közbenjárásával kutatta fel
a spanyol tenyésztőket. Ferenc
1995. április 28-án már
célirányosan spanyol tenyész-
tőkhöz ment vissza Spanyol-
országba. Pásztoroknál a nyáj
mellett dolgozó kutyák nem

feleltek meg elvárásainak. A hegyi
kutyák jellemzője, hogy szabadon
szaporodnak, tenyésztési célok
nélkül, így minőségben messze
álltak a városi tenyészetekben
látott „törzskönyvezett” kutyáktól.

A következő tenyésztő, akit
felkeresett egy motorkerékpár-
kereskedő, ahol 7-8 öthetes
kiskutya volt, szopornycával
fertőzve, gyógyszeres kezelés
alatt és még 1 hét volt

A kan kutyát, Pizzaro-t, egy gróf
tenyészetéből vásárolta, ahol 8-
10 felnőtt masztiff volt és 3 kan
kölyök, melyből a tenyésztő
ajánlására a kiállítási minőségűt
hozta el. Ez a kutya rendkívül
típusos lett, később egy svéd
bíró is felfigyelt rá egy
kiállításon, és tudta honnét, kitől
származik. Az 1996-os budapesti
Világkiállításon a ring széléről
nem a világgőztes kutyát
csodálta a közönség, hanem
Pizzarot, aki fiatal kora ellenére
legalább 10 cm-rel magasabb
volt, ekkor sajnos nem lett
benevezve, mert a tenyészetben
akkor „tüzelő” szukák miatt
Pizzaró nem evett megfelelően,
így nem volt „kiállítási kondi-
cióban”, pedig Világgőztes is le-
hetett volna!...

elválasztásig. Mivel a szülők
típusosak voltak 1 hét várakozás
után egy szukát megvásárolt
(ebből a kennelelől Világgőztes
kutya is kikerült már ekkor).
Az első magyar alomban a két
import kutya, Pizzaro és Inez
párosításából 11 kiskutya
született, melyet a szuka
gondosan felnevelt. A kiskutyák
többsége Oroszországba került,
1-2 kutya viszont Magyar-
országon maradt, közülük
Tilosaljai Pompadur a budapesti
Derby-n nyílt osztályban CAC,
HDGY lett. Apja, Pizzaro de las
Canadas CAC HFGY címet ért el.

*Forrás: Molosseum.hu
(2009)*